

Venstre og De Konservative anså det for at være en katastrofe, at man vil udvide arbejds-giverperioden fra to til tre uger.

Jeg vil minde om, at da den konservativt ledede regering overtog, indførte man en arbejds-giverperiode på 13 uger. Så den ophid-selse, som Venstre og De Konservative i tors-dags gav udtryk for, forstår jeg simpelt hen slet ikke.

Enhedslisten er så kommet med et bud, som i virkeligheden imødekommer den kritik, som Dansk Arbejdsgiverforening er fremkommet med, for Dansk Arbejdsgiverforening lægger jo vægt på virksomhedernes sociale ansvar i deres hørings-svar og påpeger, at især de små virk-somheder har problemer med at ansætte folk med forøget sygelighed, hvis risikoen bliver for stor.

Så vidt jeg kan se, er alle Dansk Arbejdsgiverforenings indvendinger taget til indtægt ved udformningen af den fremtidige lov. Arbejdsgivernes incitament til at gøre en indsats for at fastholde og eventuelt forstærke den sociale indsats forringes efter SF's bedste overbevisning ikke med de stillede ændringsforslag.

Tilsvarende har vi imødekommet LO's oprindelige bemærkninger. Jeg medgiver fru Karen Højte Jensen, at LO's seneste udtalelse stiller spørgsmålstejn herved – men nu sender vi jo lovforslaget tilbage til udvalget mellem anden og tredje behandling, og så må vi jo kigge på, hvad det er, LO i dag er kommet med.

Det bedste argument for at støtte ændrings-forslagene er Håndværksrådets indvendinger mod det oprindelige lovforslag.

Alt i alt så vil vi på baggrund af det, vi nu har kendskab til, støtte ændringsforslagene og opfordre Folketinget til at sende lovforslaget til fornyet udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling, således at vi kan studere LO's indvendinger.

Tom Behnke (FP):

Ved førstebehandlingen af dette lovforslag kritiserede jeg, at socialministeren havde lagt alt for mange ting ind i det samme forslag. Dermed blev det noget vanskeligt at tage stilling til forslaget, fordi der var dele af forslaget, som vi syntes var positive, og der var dele, som vi syntes var meget negative.

Derfor så har Fremskridtspartiet under udvalgsbehandlingen foreslået, at forslaget simpelt hen bliver delt i to dele, en a- og en b-del, og det har heldigvis fået meget bred støtte i

Folketinget. Det er vi glade for, og det vil vi gerne sige tak for, for det betyder, at hele den del, der handler om de handicappede børn, får vi mulighed for at stemme for og dermed vise, at vi synes, det er en positiv ting.

Men med hensyn til den anden del af lovforslaget, som handler om, at arbejdsgiverne skal betale en større del af sygedagpengeudgifterne til medarbejderne, har regeringen sadlet om og lavet forslaget fuldstændig om, og det undrer mig lidt. Da vi havde førstebehandlingen, og det er altså kun 14 dage siden – kun 14 dage siden – var det gennemgående argument, at grunden til, at perioden skulle udvide fra 2 til 3 uger, var, at virksomhederne skulle have et incitament til at gøre noget for arbejdsmiljøet, så medarbejderne ikke blev så meget syge. Det kan godt være, at det incitament lå gemt et eller andet sted i lovforslaget dengang, og da det var det bærende argument for forslaget, undrer det mig, at regeringen nu kommer med et ændringsforslag, der bevirker, at det incitament er fuldstændig væk. Når man skal betale 325 kr. for hver medarbejder, uanset hvor meget man gør for arbejdsmiljøet, er hele incitamentet til at gøre noget for arbejdsmiljøet og dermed grundlaget for forslaget væk.

En anden ting, som har undret os meget i Fremskridtspartiet, er, at forslaget pludselig skal hastes igennem med det tempo, som tilfældet har været. Da vi havde diskuteret forslaget ved førstebehandlingen, blev der jo givet udtryk for, at nu skulle det i udvalg, og nu skulle der være tid til at undersøge forslaget ordentligt; men pludselig kommer man til et møde i Socialudvalget, og uden at der har været noget forvarsel om det i øvrigt, uden at der har været lukket af for at stille spørgsmål, og uden at nogen har vidst noget om det, skal der bare afgives betænkning her og nu, og nu skal det hele pludselig til at gå stærkt.

Vi undrer os også meget, fordi der næsten ikke er givet mulighed for, at de ændringer, der er lagt ind i lovforslaget, har været til høring. Heldigvis har vi nået at få nogle af hørings-svarene tilbage, og det er jo fuldstændig rigtigt, som fru Karen Højte Jensen siger, at bl.a. LO tager direkte afstand fra det, regeringen laver her, og det er der jo ikke noget at sige til. Det, regeringen gør her, og det, som et flertal i Folketinget er klar til at gøre, vil direkte skade både virksomhederne, erhvervslivet og medarbejderne. Det er der slet ingen tvivl om.